

природата, въ окръжаващитѣ, даже и въ себе си. Изпадне ли въ такова крайно съмнение, той самъ се осжда на смъртъ. Въ първо време изпада въ голѣмо мжчение, недоволство, вътрешенъ смутъ. За да излѣзе отъ това положение, той трѣбва да признае съществуването на великата разумность въ свѣта, която управлява всичко. Приеме ли тази разумность, той ще вложи довѣрие и въ природата, и въ окръжаващитѣ, и въ себе си. Ето защо, съветвамъ ви: Ако искате да не ви бие природата, вѣрвайте въ нея, вѣрвайте и въ себе си. Всѣко живо същество е частъ отъ разумната природа, съ която никой не може да се бори. Въ този смисълъ, разумното може да поучава неразумното, но не и обратното. Който престопа законитѣ на природата, плаща контрибуции. Природата е внимателна и добра къмъ всички, които изпълняватъ нейнитѣ закони. Противопоставятъ ли се на законитѣ ѝ, тя ги налага на общо основание. Природата не позволява да си играете съ нея.

И тъй, несполукитѣ въ живота на хората се дължатъ на тѣхнитѣ вътрешни противоречия. Ако е господарь на положението си, човѣкъ не може да бжде въ противоречие съ себе си. Обаче, щомъ изгуби положението си на господарь, той изпада въ вътрешни противоречия. Само онзи човѣкъ е свободенъ отъ противоречия, който има правилни отношения къмъ Божественото Начало въ себе си. Щомъ наруши отношенията си, Божественото започва да